

सुन्दरकाण्डं

२८१

विपुलांशो महाबाहुः कम्बुर्यावः शुभाननः ।
दृढजत्रुः सुताम्राक्षो रामः सत्यपराक्रमः ॥ १० ॥
समः समविभक्ताङ्गो दृढगुल्फशिरास्थिकः ।
चतुःकिष्कुश्चतुर्दंष्ट्रो द्विशुक्लो दशपद्मवान् ॥ ११ ॥
पटुन्नतो दशावन्तीस्त्रिभिर्व्याघ्रोति राघवः ।
त्रिवलीकस्त्रिविनतश्चतुर्गन्धस्त्रिकालवित् ॥ १२ ॥
त्रित्रिकस्त्रिप्रलम्बी च महान्यष्टौ महात्मनः ।
चतुः कृलश्चतुर्लेखः षोडशाक्षश्चतुःसमः ॥ १३ ॥
चतुर्दशसमद्वन्द्वः पञ्चस्त्रेहोऽष्टवंशवान् ।
भ्राता चास्य च वैमात्रः सौमित्रिरपराजितः ॥ १४ ॥
अनुरागेण वीर्येण वृषेण च समन्वितः ।
यथा च राघवो दूतं मामवाप शुचिस्मिते ॥ १५ ॥
सुग्रीवेण यथा चैव संगतं तच्छूणुष मे ।
कृतायां त्वयि वैदेहि कृते चैव जटापुषि ॥ १६ ॥
रावणेनापनीतां त्वां श्रुत्वा दीनस्तु राघवः ।
अन्विष्ट्वास्तदा शूरो जनस्थानमितस्ततः ॥ १७ ॥
अन्वेपमाणस्त्वां चैव भर्ता ते पृथिवीमिमां ।
सुग्रीवं ददर्श भ्रात्रा पूर्वज्ञेन विनाकृतं ॥ १८ ॥
स मया देवि शैलाग्रमानीतः सकलक्ष्मणः ।
चकार मित्रं सुग्रीवं तव दर्शनकाङ्क्षया ॥ १९ ॥